

21 Дрѣги говорѣха: тіа дѣла не сѧ на-кѣсенѧ (человѣкъ): може ли бѣсѧ да ѡбори Ѡчи те на слѣпите;

22 И кудѣ прѣзаникъ на ѡбновленіе то (на-храматѧ) во Іерусалимѧ, и бѣше зима:

23 И ходѣше Исѣсѧ въ цѣрква та, въ притворатѧ Солонѡновѧ.

24 Ѡбиколиха го прочее Іудѣе те, и говорѣха мѣ: до кога ще държишѧ дѣшѣ те ни въ сѣмѣніе; ако си ты Христѡсѧ, кажи ни правѡ.

25 Ѡтговорѣ имѧ Исѣсѧ: казѧхѧ ви, и не вѣрѣвате: дѣла та който азѧ правимѧ сѧ името на Ѡтца моего, Ѡни свидѣтелствѡватѧ за мене.

26 Но вѣе не вѣрѣвате, защото не стѣ ѡ мои те ѡвцы: какѡто ви рѣкохѧ.

27 Мои те ѡвцы слѣшатѧ мойнатѧ гласѧ, и азѧ ги познавамѧ, и по мене идатѧ.

28 И азѧ имѧ давамѧ животѧ вѣченѧ: и не щѧтъ да погѣбнатѧ во вѣки, и никой не щѣ да ги грабне ѡ моѧ та рѣка.

29 Ѡтѣцѧ мой който ми ги ѣ далѧ, по голѣмѧ ѣ ѡ сичките: и никой не може да ги грабне ѡ рѣка та на Ѡтца моего.

30 Азѧ и Ѡтѣцѧ єдно сме.

31 И зѣха пакѣ каменѣе Іудѣе те да го оубѣятѧ.

32 И Исѣсѧ имѧ ѡговорѣ: многи добри дѣла глѣвихѧ вамѧ ѡ Ѡтца моего: за коѣ ѡ тіа дѣла фжрлете каменѣе на мене;

33 Ѡговорѣха мѣ Іудѣе те и рѣкохѧ: за доврѣ дѣло не фжрлемеѣ каменѣе на тебе, но за хѣла та, и защото ты бѣдѣки человекѧ, прѣвишѧ себе Бѣга.

34 Ѡговорѣ имѧ Исѣсѧ: не є ли писано въ вашѣатѧ законѧ: азѧ рѣкохѧ, вѣе стѣ богове;

35 Ако Ѡнѡла нарѣче богове, камѧ който слово то Бѣгѣе кудѣ: и не може да се разѡали писаніе то:

36 Томѣвали когото Ѡцѧ ѡсвати, и прати въ мѣрѧ, вѣе говорите, хѣлишѧ Бѣга: защото рѣкохѧ: че самѣ Ѡынѧ Бѣгѣи азѧ;

37 Ако не тѡоримѧ дѣла та на Ѡтца моего, не фѣщайте ми вѣра:

38 Ако ли ги тѡоримѧ, ако мене не вѣрѣвате, на дѣла та мой вѣрѣвайте: да познаете, и да по вѣрѡвате, зашѣ Ѡцѧ є въ мене, и азѧ самѣ въ него.

39 И скаха прочее пакѧ да го фѣнатѧ: но тоѣи и залѣзе ѡ рѣчѣ те имѧ.

40 И ѡидѣ пакѧ Ѡдонѧдѧ Іорданѧ: на Ѡнова мѣсто, гдѣто Іѡаннѧ Іѣрво крѣщѡваше и ѡстанѧ тамѡ.